

Sygn. akt: II AKa 115/20

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 grudnia 2020 r.

Sąd Apelacyjny w Katowicach w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący	SSA Wiesław Kosowski
Sędziowie	SA Piotr Pośpiech SO del. Maciej Dutkowski (spr.)
Protokolant	Agnieszka Bargieł

przy udziale Prokuratora Prokuratury Rejonowej Bielsko-Biała – Północ w Bielsku-Białej Wojciecha Podsiadło

po rozpoznaniu w dniu 16 grudnia 2020 r. sprawy

M. N., s. H. i H., ur. (...) w K.

oskarżonego o czyn z art. 165 § 1 pkt 2 k.k. w zw. z art. 64 § 1 k.k.

na skutek apelacji obrońcy oskarżonego

od wyroku Sądu Okręgowego w Bielsku - Białej

z dnia 19 grudnia 2019 roku, sygn. akt III K 147/19

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego M. N. od popełnienia zarzucanego mu czynu;
- zasądza od Skarbu Państwa (Sąd Okręgowy w Bielsku-Białej) na rzecz adwokata M. S. – Kancelaria Adwokacka w K. kwotę 738 (siedemset trzydzieści osiem) złotych, w tym 23 % VAT, tytułem obrony z urzędu udzielonej oskarżonemu w postępowaniu odwoławczym;
- kosztami postępowania obciąża Skarb Państwa.

SSO del. Maciej Dutkowski SSA Wiesław Kosowski SSA Piotr Pośpiech

UZASADNIENIE

Formularz UK 2	Sygnatura akt	II AKa 115/20		
Załącznik dołącza się w każdym	1			

przypadku. Podać liczbę załączników:		
CZĘŚĆ WSTĘPNA		
Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji		
wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z 19 grudnia 2019 roku, sygn. akt III K 147/19		
Podmiot wnoszący apelację		
# oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# oskarżyciel posiłkowy		
# oskarżyciel prywatny		
# obrońca		
# oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego		
# inny		

Granice zaskarżenia				
Kierunek i zakres zaskarżenia				
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości			
# w części	#	co do winy		
#	co do kary			
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia			
Podniesione zarzuty				
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji				
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu			
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy			

	prawnej orzeczenie odpowiada prawu		
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia		
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia		
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana
Ustalenie faktów w związku z dowodami			

przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy				
Ustalenie faktów				
Fakty uznane za udowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.1.1.				
Fakty uznane za nieudowodnione				
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty
2.1.2.1.				
Ocena dowodów				
Dowody będące podstawą ustalenia faktów				
Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwięźle o powodach uznania dowodu		
Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla				

ustalenia faktów)				
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwięźle o powodach nieuwzględnienia dowodu		
STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków				
Lp.	Zarzut			
3.1.	obraza art. 165§1 pkt 2 kk w zw. z art. 1§1 kk poprzez uznanie, że przypisane oskarżonemu zachowanie wyczerpuje znamiona przestępstwa stypizowanego w tym przepisie w brzmieniu z dnia zdarzenia	# zasadny # częściowo zasadny # niezasadny		
Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny				
Obrońca słusznie podniósł, że w dacie czynu zachowanie oskarżonego nie realizowało znamion czynu zabronionego. Akcentując jedynie w tym miejscu,				

że zarzut naruszenia
prawa materialnego
może być
prawidłowo
podniesiony pod
warunkiem
dokonania przez
sąd I instancji
niekwestionowanych
ustaleń faktycznych,
co nie miało miejsca
w niniejszej sprawie
wobec
jednoczesnego
trafnego zarzutu
błędu w ustaleniach
faktycznych
przyjętego za
podstawę
orzeczenia, który
mógł mieć wpływ
na jego treść, Sąd
Apelacyjny widzi
potrzebę odniesienia
się do niego
ze względu na
wagę problemu
oraz stanowisko
sądu odwoławczego
orzekającego w tej
sprawie po raz
pierwszy.

Niewątpliwie w
orzecznictwie nie
zarysowała się
utrwalona linia co
do sposobu wykładni
art. 165§1 pkt 2 kk,
a w szczególności
możliwości jego
zastosowania do
obrotu tzw.
dopalaczami.
Zasadniczo
zarysowały się w tej
kwestii dwie grupy
stanowisk.

Pierwsza z nich wyklucza zastosowanie tego przepisu do obrotu substancjami ze swej natury niebezpiecznymi i przyjmuje możliwość pociągnięcia do odpowiedzialności karnej sprawy obrotu tymi substancjami pod warunkiem, że w istocie dokonuje on obrotu innym przedmiotem niż deklarowany, a jednocześnie powoduje swym zachowaniem skutek w postaci niebezpieczeństwa określonego w analizowanym przepisie - tak np. SN w postanowieniu z 31 maja 2017 roku, sygn. akt I KZP 5/17, SA w Lublinie w wyroku z 11 stycznia 2018 roku, sygn. akt II AKa 266/17, czy SA w Katowicach w wyroku z 21 listopada 2018 roku, sygn. akt II AKa 395/18, w podobnym kierunku zmierza też SN w wyroku z 23 maja 2019 roku, sygn. akt III KK 94/18.

Druga grupa stanowisk opowiada się za przyjęciem, że art. 165§1 pkt

2 kk dotyczy każdej substancji niebezpiecznej, także tej niebezpiecznej ze swej istoty, bez względu na to czy sprawca podejmuje dodatkowe czynności tzw. kamuflujące, jeśli tylko wprowadzenie jej do obrotu stwarza niebezpieczeństwo dla zdrowia lub życia wielu osób. Za tym drugim opowiedział się w szczególności Sąd Apelacyjny rozpoznając apelację od pierwszego wyroku sądu I instancji w niniejszej sprawie, a także SA w Katowicach w wyroku z 11 grudnia 2019 roku, sygn. akt II AKa 375/19 czy z 18 kwietnia 2019 roku, sygn. akt II AKa 19/19.

Sąd Apelacyjny w składzie rozpoznającym niniejszą sprawę zdecydowanie opowiada się za pierwszą grupą poglądów, a na poparcie trafności swego stanowiska przedstawi argumenty, które dotychczas nie były w orzecznictwie szerzej analizowane. Zgodnie z art. 165§1 pkt 2 kk karze podlega

ten, kto sprowadza niebezpieczeństwo dla życia lub zdrowia wielu osób albo dla mienia w wielkich rozmiarach wyrabiając lub wprowadzając do obrotu szkodliwe dla zdrowia substancje, środki spożywcze lub inne artykuły powszechnego użytku lub też środki farmaceutyczne nie odpowiadające obowiązującym warunkom jakości. Niezwykle istotnym elementem tego przepisu jest znamię modalne zawarte w końcowej jego części, a odwołujące się do obowiązujących warunków jakości, omawiany przepis można bowiem rozumieć w ten sposób, że odnosi się ono wyłącznie do środków farmaceutycznych, bądź też, że ma ono zastosowanie do wszystkich wymienionych w nim przedmiotów, a zatem także szkodliwych dla zdrowia substancji, do środków spożywczych czy innych artykułów powszechnego użytku. Rozstrzygnięcie tego sporu pozwoli ustalić czy w art.

165§1 pkt 2 kk
rzeczywiście chodzi
o każdą substancję
szkodliwą, jak
wskazał Sąd
Apelacyjny
rozpoznający
apelację od
pierwszego wyroku
sądu I instancji,
czy też jednak
substancje te muszą
spełniać pewne
dodatkowe warunki,
aby mieścić się
w jego dyspozycji.
Przyjęcie pierwszej
koncepcji pociąga
za sobą daleko
idące i niedające
się zaakceptować
konsekwencje,
polegające chociażby
na uznaniu za
przestępstwo obrotu
niemal wszystkimi
produktami tzw.
chemii
gospodarczej, nie
ma przecież
wątpliwości, że
większość
produktów z tego
asortymentu to
substancje
szkodliwe, a ich
zażycie prowadzi do
ciężkich poparzeń,
a nawet zgonów -
przypadki związane
chociażby z takimi
konsekwencjami
spożycia środków
do udroźniania rur
są powszechnie
znane i bynajmniej
nie odosobnione.
Argument ten
próbował podważyć
Sąd Apelacyjny

w Katowicach w wyroku z 29 października 2020 roku, sygn. akt II AKa 303/20, stwierdzając że znamię modalne dotyczące obowiązujących warunków jakości dotyczy wyłącznie środków farmaceutycznych, ponieważ ustawodawca posłużył się w tym zakresie spójnikiem "lub też", nie sposób skatalogować wszystkich substancji i stworzyć dla nich wymagania dotyczące jakości, wreszcie zaś wprowadzanie do obrotu produktów chemii gospodarczej, paliw czy rozpuszczalników nie spełnia kryterium bezprawności. Stanowiska tego nie sposób podzielić z co najmniej kilku powodów. Po pierwsze w naukach prawnych powszechne jest przyjęcie, że spójnik "lub" odnosi się do alternatywny zwykłej, a nie rozłącznej (szerzej na ten temat por. np. K. Buchała, A. Zoll, "Polskie prawo karne" wyd. 2, s. 72-73), po

drugie zważywszy na niekonsekwencję ustawodawcy w tworzeniu tekstów prawnych, czynienie tak autorytatywnego ustalenia opartego na tak chwiejnej przesłance jest niezwykle ryzykowne. Po trzecie argument odwołujący się do niemożności skatalogowania wszystkich substancji i ustalenia dla nich obowiązujących warunków jakości pomija naczelną zasadę prawa karnego, jaką jest nullum crimen sine lege oraz fakt, że prawo karne pełni funkcję gwarancyjną, a zatem przestępstwem może być tylko zachowanie w pełni zdefiniowane i choć życie niesie z sobą coraz to nowe formy przestępczości, to dopóki nowe zjawiska uznane przez ustawodawcę za społecznie szkodliwe w takim stopniu, że wymagają reakcji karnej nie zostaną uznane przez ustawę za przestępstwa, pozostają irrelevantne z punktu widzenia prawa karnego. Nie

można zapominać, że prawo karne stanowi ultima ratio i nie każde zachowanie negatywne społecznie czy moralnie naganne musi stanowić przestępstwo. W konsekwencji niemożność skatalogowania wszystkich substancji oznacza tylko tyle, że do czasu wypracowania określonych norm jakości dla danej substancji, jej wprowadzenie do obrotu nie będzie wyczerpywało znamion czynu zabronionego z art. 165§1 pkt 2 kk. Nie oznacza to jednak ani zupełnej bezkarności, czego najlepszym dowodem są właśnie tzw. dopalacze i wynikające z obrotu nimi kolejne zmiany ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, ani też nie przesądza to o zupełnej bezradności państwa wobec takich zjawisk, czego także najlepszym dowodem są dopalacze właśnie i reglamentacja ich obrotu na gruncie prawa administracyjnego. Krótkotrwała (do

czasu nowelizacji stosownych przepisów) niemożność pociągnięcia stosunkowo niewielkiej grupy osób do odpowiedzialności karnej za obrót nowymi substancjami szkodliwymi jest niewielką ceną za zachowanie fundamentu europejskiej cywilizacji, jakim jest zasada nullum crimen sine lege. Wreszcie w kwestii bezprawności przytoczone wyżej stanowisko opiera się na błędnym założeniu, że prawo karne zawiera wyłącznie normy sankcjonujące (por. szerzej na temat norm prawa karnego W. Wróbel, A. Zoll "Polskie prawo karne, Część ogólna", wyd. 2010, s. 110 i n.). Każda norma sankcjonująca zawarta w Kodeksie karnym w postaci sankcji za określone zachowania odnosi się do odpowiadającej jej normy sankcjonowanej (np. kara za zabójstwo w art. 148 kk oznacza ni mniej ni więcej tylko

zakaz pozbawiania ludzi życia). To z kolei oznacza, że wykładnia art. 165§1 pkt 2 kk, przyjmująca, iż karalne jest po prostu wprowadzanie do obrotu wszystkich substancji szkodliwych, niezależnie od spełnienia przez nie obowiązujących warunków jakości prowadzi do penalizacji każdej sprzedaży substancji niebezpiecznej, chyba że inny przepis, niekoniecznie prawa karnego, wyraźnie na obrót nimi zezwala. Takie konsekwencje są oczywiście nie do przyjęcia, nie tylko bowiem uniemożliwiłyby rozwój społeczny i gospodarczy, ale odwracałyby odnoszącą się do obywateli zasadę, że dozwolone jest wszystko, co nie jest zabronione, byłaby to więc wykładnia sprzeczna z szeregiem norm konstytucyjnych, a w konsekwencji niedopuszczalna. Co więcej, omawiane tu konsekwencje przyjęcia, że znamię modalne nieodpowiadania

obowiązującym warunkom jakości dotyczy wyłącznie środków farmaceutycznych działa w dwie strony. Producent popularnego "kreta" będzie odpowiadał z art. 165§1 pkt 2 kk za wyprodukowanie go w sposób niezgodny z tymi warunkami, jeżeli z tego powodu prawidłowo używany produkt prowadzi do ciężkich poparzeń czy innych postaci rozstroju zdrowia lub zagrożenia życia, podobnie producent kleju biurowego, który z powodu wad produkcyjnych prowadzi do wspomnianych skutków u dzieci wykonujących prace plastyczne, dużo trudniej będzie zaś pociągnąć do odpowiedzialności nierzetelnego producenta w oderwaniu od omawianego znamienia modalnego, skoro – jak stwierdził SA w Katowicach w sprawie II AKa 303/20 – obrót nimi nie jest zachowaniem bezprawnym.

Podsumowując, Sąd Apelacyjny w składzie

orzekającym w niniejszej sprawie stoi na stanowisku, że znamię modalne nieodpowiadania obowiązującym warunkom jakości odnosi się do każdego przedmiotu czynności wykonawczej określonego w art. 165§1 pkt 2 kk, wynika to bowiem zarówno z wykładni językowej, jak i funkcjonalnej, gdyby ustawodawca rzeczywiście chciał odnieść wspomniane znamię tylko do środków farmaceutycznych (notabene trudno byłoby wytłumaczyć, dlaczego tylko one miałyby je spełniać), to po pierwsze posłużyłby się spójnikiem "albo", a po drugie znamię modalne umieściłby przed przedmiotem czynności wykonawczej, a zatem przepis in fine brzmiałby "albo nieodpowiadające obowiązującym warunkom jakości środki farmaceutyczne".

Przy przyjętej tu wykładni art. 165§1 pkt 2 kk okoliczność, że istnieją substancje, które są na tyle szkodliwe, że obrót nimi powinien być karalny, zaś

choćby z uwagi na ich charakter nie tylko nie istnieją dla nich obowiązujące warunki jakości, ale wręcz niecelowe jest ich tworzenie, oznacza tylko tyle, że sprawca obrotu takimi substancjami nie może odpowiadać karnie na podstawie tego przepisu, co nie wyłącza odpowiedzialności karnej na podstawie innych przepisów, zaś przykładem takich substancji są narkotyki, którymi obrót jest zagrożony pod groźbą kary na podstawie ustawy szczególnej, niewymagającej tworzenia dla nich żadnych warunków jakości. Sąd Apelacyjny nie ma żadnych wątpliwości, że próba pociągania do odpowiedzialności karnej sprawców obrotu dopalaczami na podstawie art. 165§1 pkt 2 kk wynika z faktu, że wobec wciąż pojawiających się na rynku nowych substancji psychoaktywnych, niemieszczących się w katalogu substancji objętych ustawą o przeciwdziałaniu narkomanii, do

czasu nowelizacji tej ostatniej brakuje narzędzi karnoprawnych do walki z tym negatywnym zjawiskiem, niemniej nie może to usprawiedliwiać naruszania zasady nullum crimen sine lege, zgoda na takie postępowanie oznaczałaby bowiem, że prawo karne przestało pełnić funkcję gwarancyjną.

Przenosząc te wywody na grunt niniejszej sprawy stwierdzić należy, że zachowanie oskarżonego nie mogło naruszać art. 165§1 pkt 2 kk, albowiem w dacie czynu nie istniały dla stanowiącej przedmiot obrotu substancji żadne warunki jakości, ponieważ zaś nie mieściła się ona wówczas w katalogu substancji uzasadniających odpowiedzialność karną na podstawie ustawy o przeciwdziałaniu narkomanii, zachowanie oskarżonego w dacie czynu nie stanowiło przestępstwa. Dekompletacja znamion wynikała także z braku skutku

<p>w postaci zagrożenia dla życia lub zdrowia wielu osób (rzecz jasna także mienia w wielkich rozmiarach), o czym będzie mowa przy okazji analizy drugiego zarzutu.</p>				
<p>Wniosek</p>				
<p>o uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>			
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>				
<p>Wobec braku znamion czynu zabronionego w zachowaniu oskarżonego, wniosek o jego uniewinnienie był uzasadniony. Logiczną konsekwencją uniewinnienia była dezaktualizacja wniosku alternatywnego o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.</p>				
<p>3.2.</p>	<p>błąd w ustaleniach faktycznych przyjęty</p>	<p># zasadny</p>		

	<p>za podstawę rozstrzygnięcia, mający istotny wpływ na treść orzeczenia, polegający na przyjęciu, że z opinii dra Z. O. i informacji z Krajowego Biura ds. Przeciwdziałania Narkomanii wynika, że zażycie substancji zatrzymanych w dniu zdarzenia jest szkodliwe dla zdrowia człowieka</p>	<p># częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>				
<p>Rację ma obrońca, gdy twierdzi, że z przeprowadzonych w sprawie opinii oraz uzyskanych informacji nie wynika jednoznacznie szkodliwość dla zdrowia człowieka substancji stanowiącej przedmiot zarzutu. O ile w opinii toksykologicznej (k. 73-75) biegła wskazuje na potencjalne zagrożenia, o tyle jednocześnie wprost w pkt g) na s. 4 opinii stwierdza, że "W chwili obecnej brakuje szczegółowych danych</p>				

literaturowych na temat toksyczności 4-CEC, przemian w ustroju, farmakokinetyki, powstawania ewentualnie aktywnych i/lub toksycznych metabolitów.

Długofalowe skutki działania tego nowego środka psychoaktywnego są nieznane."

Przytoczona w apelacji opinia sądowno-lekarska dra Z. O. (k. 254-268) także wskazuje na brak w piśmiennictwie bliższych danych na temat tego związku, co doprowadziło biegłego do stwierdzenia, że "...nie da się powiedzieć, jakie dokładnie objawy kliniczne i przy jakich dawkach wywołuje ta substancja." (k. 267). Wskazując na podobieństwo zatrzymanej substancji do amfetaminy i metamfetaminy biegły stwierdził, jedynie, że "...hipoteza o psychoaktywnych właściwościach 4-chloroetylokatynonu i jego szkodliwości dla zdrowia jest bardziej prawdopodobna niż

hipoteza, że ta substancja nie ma właściwości psychoaktywnych i nie jest szkodliwa dla zdrowia." (k. 267). Biegły wspomniał też w swej opinii, że owa substancja była przedmiotem badań naukowych pod kątem możliwości zastosowania jej jako leku przeciw otyłości, przy czym działania niepożądane wystąpiły tylko u części pacjentów, uczeni jednak nie omówili tych skutków ubocznych. Także trafnie podniósł obrońca, że z informacji Krajowego Biura do Spraw Przeciwdziałania Narkomanii (k. 730-732) wynika, iż Biuro nie otrzymało doniesień o zgonach lub przypadkach ostrych zatruc spowodowanych 4-CEC. Powyższe opinie i informacje nie pozwalają na przyjęcie, że zachowanie oskarżonego spowodowało skutek w postaci zagrożenia dla życia lub zdrowia wielu osób. Abstrahując od tego, że nie wiadomo i nie da się ustalić, jakie miały być dalsze losy substancji

przekazanej przez oskarżonego S. M., co w sferze domysłów pozostawia kwestię, czy w ogóle miały być dystrybuowane innym osobom, w jakiej postaci i w jakich ilościach, także nie ustalono z pewnością wymaganą w procesie karnym, by substancja była szkodliwa w rozumieniu art. 165§1 pkt 2 kk. Nie można zapominać, że amfetamina, choć szkodliwa, zażywana jest przez wielu ludzi wiele lat, w związku z czym samo podobieństwo do niej nie może być uznane za wystarczające do przyjęcia zagrożenia życia lub zdrowia wielu osób. Jeszcze większe zastrzeżenia wobec ustalenia takiego niebezpieczeństwa budzi okoliczność, że substancja, którą miał obracać oskarżony była testowana jako lek, a więc rozważano jej potencjalnie większe pozytywne skutki dla zdrowia człowieka niż negatywne. Wszystkie te wątpliwości, jako niedające się usunąć, winny więc być rozstrzygane na

<p>korzyść oskarżonego, zgodnie z art. 5§2 kpk. W konsekwencji Sąd Apelacyjny ustalił, że oskarżony nie stworzył zagrożenia dla życia lub zdrowia wielu osób, ani tym bardziej dla mienia w wielkich rozmiarach, co doprowadziło do dekompletacji znamion czynu zabronionego.</p>			
<p>Wniosek</p>			
<p>o uniewinnienie oskarżonego</p>	<p># zasadny # częściowo zasadny # niezasadny</p>		
<p>Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.</p>			
<p>Wobec braku znamion czynu zabronionego w zachowaniu oskarżonego, wniosek o jego uniewinnienie był uzasadniony. Logiczną konsekwencją uniewinnienia była dezaktualizacja wniosku alternatywnego o uchylenie zaskarżonego</p>			

wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.			
OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU			
4.1.			
Zwięźle o powodach uwzględnienia okoliczności			
ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO			
Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji			
5.1.1.	Przedmiot utrzymania w mocy		
Zwięźle o powodach utrzymania w mocy			
Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji			
5.2.1.	Przedmiot i zakres zmiany		
Sąd Apelacyjny zmienił zaskarżony wyrok w ten sposób,			

że uniewinnił oskarżonego od popełnienia zarzucanego mu czynu.				
Zwięźle o powodach zmiany				
Powodem uniewinnienia był brak znamion czynu zabronionego w zachowaniu oskarżonego, szeroko omówiony w pkt 3.1. i 3.2.				
Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji				
Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia				
5.3.1.1.1.		# art. 439 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia				
5.3.1.2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia				

5.3.1.3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia				
5.3.1.4.1.		# art. 454 § 1 k.p.k.		
Zwięźle o powodach uchylenia				
Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania				
Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
Koszty Procesu				
Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności			
2	Sąd zasądził od Skarbu Państwa na rzecz obrońcy			

	z urzędu koszty nieopłaconej pomocy prawnej wg norm przepisanych.		
3	Wobec uniewinnienia oskarżonego, kosztami procesu Sąd obciążył Skarb Państwa.		
PODPIS			

Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyrok Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej z 19 grudnia 2019 roku, sygn. akt III K 147/19		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		
#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia		

1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego,	

	przepadku lub innego środka		
#	art. 439 k.p.k.		
#	brak zarzutów		
1.4. Wnioski			
#	uchylenie	#	zmiana